



५४४

प्रपञ्चसारसारसङ्ग्रहे

अथ सन्तानकरयन्त्रप्रसङ्गात् यन्त्रसारोक्तं सन्तानकरं पुरुषसूक्तयन्त्र-  
मप्यत्र लिख्यते —

पदकोणकर्णिकामध्ये तारं साध्यसमन्वितम् ।

सुदर्शनपडर्णं च पटसु कोणेषु सन्धिषु ॥

तदङ्गानि चतुष्पत्रकेसरेषु क्रमेण च ।

गोपालकंचतुर्वर्णमन्त्रस्यैकैकमक्षरम् ॥

दलेषु द्वादशार्णस्य त्रीणि त्रीण्यक्षराणि च ।

अष्टपत्रे केसरोद्यदष्टार्णैकैकवर्णके ॥

नृसिद्धानुष्टुभो वर्णान् चतुरश्रतुरस्ततः ।

सुदर्शनद्व्यष्टवर्णं केसरे षोडशच्छदे ॥

ऋचां पुरुषसूक्तस्य क्रमात् षोडशकं वहिः ।

मातृकार्णोऽल्लसद्वृत्तं भूपुराश्रथतारकम् ॥

यन्त्रं पुरुषसूक्तस्य पुत्रायुःकीर्तिकान्तिदम् ।

सर्वपापहरं श्रीदं धर्मार्थसुखमोक्षदम् ॥

हय्यङ्गवीने प्रविलिख्य यन्त्रं त्रिवारमेतत्प्रतिजप्य सूक्तम् ।

प्रातस्समद्याद्वनिता विदग्धं पुत्रं प्रसूते कमलाक्षतुल्यम् ॥

घोरे विषे घोरतरेभिचारे घोरे ज्वरे घोरतरे च शूले ।

हय्यङ्गवीने प्रविलिख्य यन्त्रं प्रभक्षयेत्तत्रशमाय जप्त्वा ॥

अस्यार्थः — प्रथमं पदकोणं विलिख्य तन्मध्ये प्रणवं विलिख्य,  
तन्मध्ये साध्यनामादियन्त्रन्यायान् विलिखेत् । पुनः सहस्रारं हुं फडिति  
सुदर्शनपडर्णान् पटसु कोणेषु विलिखेत् । पुनः कोणद्वन्द्वान्तरालेषु आचक्राय

स्वाहा हृदयाय नमः । विचक्राय स्वाहा शिरसे स्वाहा । सुचक्राय स्वाहा शिखायै वषट् । धीचक्राय स्वाहा कवचाय हुम् । संचक्राय स्वाहा नेत्रत्रयाय वौषट् । ज्वालाचक्राय स्वाहा अस्त्राय फट् । इत्येतानि सुदर्शनपडङ्गानि विलिखेत् । पुनस्तद्ब्रह्मिः चतुर्दलं पञ्चं विलिख्य, तत्केसरेषु “क्लीं कृष्ण क्लीं” इति गोपालक(मन्त्र)चतुर्वर्णान् विलिखेत् । पुनस्तद्दलमध्येषु, “ओं नमो भगवते वासुदेवाय” इति द्वादशाक्षरमन्त्रस्य त्रीणि त्रीण्यक्षराणि विलिखेत् । पुनस्तद्ब्रह्मिःषट्पत्रं पञ्चं विलिख्य, तत्केसरेषु, “ओं नमो नारायणाय” इत्यष्टाक्षरस्य एकैकमक्षरं विलिखेत् । पुनस्तद्दलमध्ये,

‘ उग्रं वीरं महाविष्णुं ज्वलन्तं सर्वतोमुखम् ।  
नृसिंहं मीषणं भद्रं मृत्युमृत्युं नमाम्यहम् ॥’

इति नृसिंहद्वात्रिंशदर्ण(मन्त्र)स्य चतुरश्रतुरोक्षरान् विलिखेत् । पुनस्तद्ब्रह्मिः षोडशपत्रं विलिख्य तत्केसरेषु “ओं नमो भगवते महासुदर्शनाय हुंफट्” इति सुदर्शनषोडशाक्षरस्यैकैकमक्षरं विलिखेत् । पुनस्तद्दलमध्ये ऋग्वेदोक्तपुरुषसूक्तस्य षोडश ऋचः क्रमेण षोडशदलेषु विलिखेत् । तद्ब्रह्मिःषट्पत्रं विलिख्य तस्मिन्मातृकावर्णैर्वेष्टयेत् । पुनस्तद्ब्रह्मिः चतुरश्रं विलिख्य तत्कोणेषु प्रणवं विलिखेत् । एवं नवनीते विलिख्य षोडशसहस्रसंख्यं सूक्तं जपित्वा वनितां प्राशयेत् । तस्मात्पुत्रं प्रसूते । अथवा ज्वरग्रस्तं वा आभिचारग्रस्तं वा शूलव्याधिग्रस्तं वा एवं विलिख्य जप्त्वा प्राशयेत् । तच्छान्तिर्भविष्यति ॥

अथ प्रसङ्गात् ऋग्विधानोक्तप्रकारेण पुरुषसूक्तेन सन्तानयागविधिलिख्यते—

सहस्रशीर्षेति षोडश(ऋचां) नारायणऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । भगवान्पुरुषो देवता ।

सहस्रशीर्षेति सूक्तं त्रिवारं च दिनेदिने ।

विष्ण्वादिसर्वदेवानां सर्वार्चनफलं लभेत् ॥

त्रिवारं जपेदित्यर्थः ॥

शुक्लपक्षे शुभे वारे शुभनक्षत्रगोचरे ।  
द्वादश्यां पुत्रकामस्तु चरुं कुर्वीत वैष्णवम् ॥

विष्णवे त्वा जुष्टं निर्वपांभीत्यनेन प्रकारेणेत्यर्थः ।

दशपत्योरुपवासस्यादेकादश्यां शिवालये ।  
ऋग्भिष्पोडशभिस्सम्यगर्चयित्वा जनार्दनम् ॥

दद्यात्पुरुषसूक्तेन यः पुष्पाण्यप एव वा ।  
पूजितं स्याज्जगदिदं तेन सर्वं चराचरम् ॥

चरुं पुरुषसूक्तेन श्रपयेत्पुत्रकाम्यया ।  
प्राप्नुयाद्विष्णवं स्रुमचिरात्सन्ततिक्षमम् ॥

द्वादश्यां सम्यक्पयसा निर्वपेद्वैष्णवं चरुम् ।  
यः करोति सहस्रं वा याति विष्णोः परं पदम् ॥

होममिति शेषः । अयं होमः सन्तानार्थं न भवति । पुनः,

हुत्वाऽग्निं विधिवद्भक्त्या ऋग्भिष्पोडशभिर्बुधः ।  
कृताञ्जलिपुटो भूत्वा स्तुवन्नाशीः प्रयोजयेत् ॥

अस्त्यत्रोपदेशः । प्रथमं षोडशभिः ऋग्भिः आज्याहुतिं हुत्वा, पुन-  
स्तांभिः पञ्चाहुतिं च कृत्वा पुनरप्याज्याहुतिं कुर्यादित्यर्थः ।

सामिधोऽश्वत्थवृक्षस्य हुत्वाऽज्यं जुहुयात्पुनः ।  
उपस्थाय हुताशस्य घ्यात्वार्यं मधुसूदनम् ॥

हविर्होमं ततः कुर्यात् प्रत्युचं वाग्यतश्शुचिः ।  
सूक्तेन जुहुयादाज्यं हविश्शेषं तु पूर्ववत् ॥

पूर्ववदवदाय स्विष्टकृद्धोमं कुर्यादित्यर्थः ।

अस्त्यत्रोपदेशः । अश्वत्थसमिधः षोडशभीकृग्भिर्हुत्वा एकैकहोमानन्तरं तत्तद्गजपपूर्वकं अश्वत्थपत्रषोडशकं क्रमेण पुरतो निधाय पुनराज्याहुतिसमयेऽपि एकैकाहुत्यनन्तरं तत्तद्गजपपूर्वकं तेषु पत्रेषु संपातं च गृहीत्वा, पुनश्चरुहोमसमयेपि तथैव संपातं गृहीत्वा, आज्यहोमसमयेपि तथैव गृहीयात् । तदुपरि च षोडशपत्रैराच्छादयेदित्यर्थः ॥

हविश्शेषं नमस्कृत्वा नारी नारायणं पतिम् ।  
भक्षयित्वा हविश्शेषं लब्ध्वाशीस्तंविशेत् क्षपाम् ॥

अस्त्यत्रोपदेशः । आचार्यस्तु नारीं पुरुषसूक्तन्यासादिकं कारयित्वा अश्वत्थपत्रस्थं संपातमेकैकगजपपूर्वकं अश्वत्थपत्रेणैव तस्या आस्ये विनिक्षिपेत् । पुनस्तसंपातपिधायकाश्वत्थपत्रैर्जलानुपानं च एकैकगजपपूर्वकं दद्यादित्यर्थः ।

ततः कृत्वा त्विदं कर्म कर्तव्यं द्विजतर्पणम् ।  
द्वितीया स्त्री निवर्तेत या च गर्भं न विन्दति ॥

अपुत्रा मृतपुत्रा वा या च कन्यां प्रसूयते ।  
क्षिप्रं सा जनयेत्पुत्रं ऋश्यशृङ्गो यथाव्रषीत् ॥

इत्थं ऋग्विधाने प्रोक्तः ॥

अथ पुरुषसूक्तपूजाविधिः--

आद्ययाऽऽवाहयेद्देवमृचा तु पुरुषोत्तमम् ।  
द्वितीययाऽऽसनं दद्यात् पाद्यं चैव तृतीयया ॥

चतुर्थ्यार्ध्यां प्रदातव्यं पञ्चम्याऽऽचमनीयकम् ।  
 षष्ठ्या स्नानं प्रकुर्वीत सप्तम्या वस्त्रमेव च ॥  
 यज्ञोपवीतमष्टम्या नवम्या गन्धमेव च ।  
 दशम्या पुष्पदानं स्यादेकादश्या च धूपकम् ॥  
 द्वादश्या च तथा दीपं त्रयोदश्या चरुं तथा ।  
 चतुर्दश्याञ्जलिं कृत्वा पञ्चदश्या प्रदक्षिणम् ॥  
 षोडश्याद्वासनं कुर्याच्छेषकर्माणि पूर्ववत् ।  
 एवं पुरुषसूक्तपूजाविधिस्समाप्तः ॥

अथ न्यासविधिः —

ॐ नारायण ऋषिः । अनुष्टुप् छन्दः । पुरुषो देवता । अतो देवा  
 अवन्तु नः ॐ भूः पुरुषाय नमः हृत् । इदं विष्णुर्विचक्रमे ॐ भुवः पुरुषाय  
 नमः शिरः । त्रीणि पदा विचक्रमे ॐ सुवः पुरुषाय नमः शिखा ।  
 विष्णोः कर्माणि पश्यत ॐ महः पुरुषाय नमः कवचम् । तद्विष्णोः परमं  
 पदं ॐ जनः पुरुषाय नमः नेत्रत्रयाय । तद्विप्रासो विपन्यत्रः ऋक् सर्वत्र  
 ॐ भूर्भूवस्सुवः सत्यपुरुषाय नमः अस्त्रम् ॥ इति ॥ ध्यानम् —

गोक्षीरामं पुण्डरीकासनस्थं चक्राब्जाढ्यं शङ्खकौमोदकीभ्याम् ।  
 श्रीभूमिभ्यामर्चितं योगनिष्ठं ध्यायेदेवं पूजयेत्पुरुषेण ॥

अथ न्यासः — षामाङ्गाद्यं करचरणजानूरुयुग्मेषु नाभौ  
 हृत्कण्ठांसद्वितयवदनाक्ष्युत्तमाङ्गेषु मन्त्री ।

सत्राक्षीत्येकमेव स्थानम् । एवं षोडशभिः ऋग्मिर्न्यसेत् । स एष  
 संहतिन्यासः ॥ एतद्विपरीतस्थानेन सृष्टिन्यासः ॥ नाभावारभ्य करान्तं  
 न्यस्त्वा, शिष्टाभिश्शिरआदिहृदन्तं न्यसेत् । एष स्थितिन्यासः ॥